

komu patří ty ozvěny smíchu?
v starých domech nás probouzejí,
probouzejí nás ze snů a zvyků,
na věky v nás doznívají.

komu patří ty ozvěny smíchu,
smíchu těl a hlubokých ran?
smíchu vášně a zpocených hříchů,
smíchu blázna co žil nepoznán.

komu patří ty ozvěny pláče?
na náměstí i na kolejích?
hledačů i toho, kdo našel,
pláče smutných a spokojených.

komu patří ty ozvěny pláče?
pláče rukou a vlasů a žen,
pláče smutného tajemství hráče,
pláče koček a zbořených stěn?

ref.: hledají nás a probouzejí,
někdy bolí, když objímají,
proklínají a pak se smějí,
smějí se nám.

komu patří ty ozvěny lásky,
lásky stromů a spálených knih,
lásky dětí vína i strastí,
lásky otců i opuštěných.

komu patří ty ozvěny lásky,
lásky koní a generálů,
lásky žhavé i milostné masky,
lásky psů a krotitelů,

ref.: hledají nás a probouzejí,
někdy bolí když objímají,
proklínají a pak se smějí,
smějí se nám.